

Căminul cultural în prag de iarnă

Munca cultural-educativă este o parte inseparabilă a muncii politice de masă desfășurată în țara noastră sub conducerea partidului pentru educarea comunistă a oamenilor muncii.

La sate, căminele culturale desfășoară o bogată și variată activitate, contribuind la îndeplinirea sarcinilor economice și politice pe care partidul le pune în fața oamenilor muncii. La lărgirea sectorului socialist și la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

Multe cămine culturale au dobândit o experiență bogată în organizarea unei activități operative legată de sarcinile și condițiile locale și pentru diferite categorii de oameni ai muncii — adulți, femei, tineret etc. În activitatea lor, căminele culturale folosesc forme variate și metode specifice muncii culturale. La căminul cultural se țin conferințe politice, economice, agricole și de cultură generală. Se organizează seri culturale pe diferite teme: jurnale vorbite, seri de calcul, spectacole artistice și altele.

Iarna sînt condiții mai prielnice pentru desfășurarea la sate a unei activități permanente și multilaterale care să contribuie și mai mult la educarea oamenilor muncii, să-i antreneze la realizarea sarcinilor trasate de partid.

Documentele Congresului al III-lea al partidului și ale Plenarei C.C. al P.M.R. din iunie-iulie a.c. au trasat sarcini importante privind lărgirea sectorului socialist și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. Pe baza acestor documente trebuie orientată și activitatea căminelor culturale, asigurîndu-se desfășurarea unei munci cultural-educative eficiente. În centrul atenției consiliilor de conducere ale căminelor culturale trebuie să stea în primul rînd grija pentru conținutul activității culturale, preocuparea pentru ca ea să se desfășoare la nivelul exigențelor și cerințelor actuale.

În lumina documentelor de partid, căminele culturale și-au întocmit planuri detaliate pentru lunile de iarnă. Astfel, în planul pentru perioada de iarnă a căminului cultural din Făcăeni, raionul Fetești, se prevăd manifestări variate și interesante în sprijinul dezvoltării multilaterale a gospodăriei agricole colective. Sînt prevăzute conferințe, seri de calcul, întîlniri cu fruntașii, cu inginerul agronom și altele pe problema mării producției de cereale, a culturilor tehnice, a culturilor irigate, a creșterii animalelor etc. Și în planurile de viitor ale căminelor culturale din raionul Sf. Gheorghe, regiunea Brașov, găsim manifestări interesante pentru sprijinirea transformării socialiste a agriculturii și a întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective existente. De pildă, căminul cultural din Brăduț (în comună există o gospodărie colectivă și o întovărășire) va organiza manifestări cultural-educative cu ocazia vizitei întovărășiților la gospodăria colectivă din Ghidfalău, conferințe despre dezvoltarea gospodăriei colective din comună și organizarea unei expoziții agricole cu produsele gos-

podăriei. Căminul cultural din Malnaș (în comună există și întovărășire) prevede organizarea de seri de calcul pentru demonstrarea superiorității gospodăriei colective față de întovărășire, o călătorie pe harta raionului cu tema: „Gospodăriile milionare din raionul nostru”, o seară literară: „Scriitorii noștri despre transformarea socialistă a agriculturii”, iar echipa de teatru pregătește piesa „Neamurile” de T. Busecan.

În satele patriei noastre au loc în prezent numeroase vizite ale întovărășiților la gospodăria agricolă colective. Aceste vizite sînt mijloace eficiente care-i conving pe întovărășiți de avantajele și superioritatea gospodăriilor colective. În organizarea acestor vizite căminele culturale pot și trebuie să joace un rol de seamă. Vizitele oferă un bun prilej pentru desfășurarea muncii culturale atât de către căminul cultural din comuna gazdă, cît și de căminul din localitatea care organizează vizita. Căminul cultural gazdă poate pregăti convorbiri, scurte expuneri, programe de brigadă, expoziții etc., care să oglindescă dezvoltarea gospodăriei și traiul îmbelșugat al colectivităților. Întoarcerea din vizită poate constitui pentru căminul cultural din comună oaspete punctul de plecare pentru noi manifestări: discuții, seri de întrebări și răspunsuri, seri de calcule, în cadrul cărora cei care au fost în vizită, să împărtășească și altora ceea ce au văzut.

Propaganda prin conferințe deține un loc însemnat în ansamblul mijloacelor și metodelor folosite în activitatea culturală de masă. În ultimii ani căminele culturale au dobîndit o bună experiență în organizarea și desfășurarea propagan-

dei prin conferințe. Aproape la fiecare cămin activează colective de conferințieri formate din elementele cele mai pregătite, care expun conferințe din diferite domenii ale științei și culturii, în fața oamenilor muncii. Așa, de exemplu, la căminul cultural din comuna Movila Miresii, raionul Brăila, se țin cu regularitate conferințe științifice, politice și economice și expuneri pe probleme locale. Conferințele primite de la centru se completează cu date și fapte din viața satului și a oamenilor. Sînt însă și cămine ca cele din Șarul Dornei și Dărmănești, regiunea Suceava, unde conferințele se țin foarte rar, și atunci cînd se țin, nu sînt ilustrate cu exemple și fapte locale.

Propaganda prin conferințe trebuie îmbunătățită imprimîndu-i-se mai multă operativitate, un caracter mai concret, mai legat de specificul și condițiile locale și lărgindu-se totodată sfera ei de cuprindere.

Munca cu cartea aduce o contribuție de seamă la educarea oamenilor, la lărgirea orizontului lor politic și cultural. Prin difuzarea cărților politice, științifice, beletristice și a cărților agrotehnice, bibliotecile aduc un aport însemnat în activitatea culturală, în sprijinirea sarcinilor actuale care stau în fața oamenilor muncii. Bibliotecile sînt și trebuie să se preocupe în mod permanent de difuzarea cărții agrotehnice. O grijă deosebită trebuie acordată bunei organizări și funcționării a cercurilor de citit, care s-au dovedit forme eficiente în sprijinirea transformării socialiste a agriculturii.

Este cunoscută amploarea mișcării artistice de amatori de la sate. Corurile, echipele de teatru, brigăzile artistice și alte formații, avînd

un repertoriu bine orientat și un nivel corespunzător de interpretare, contribuie la educarea și mobilizarea oamenilor muncii.

Între formațiile artistice de amatori, brigada artistică de agitație are un rol deosebit în desfășurarea unei agitații concrete, operative, legată de cele mai actuale probleme ale satului. Avînd posibilitatea să oglindească concret și operativ viața în transformarea ei, să combată atitudini retrograde și rămășițe ale mentalității vechi, spectacolele brigăzilor se bucură de mult succes și au o puternică influență educativă asupra oamenilor. Se mai întîmplă însă uneori ca din cauza slabei calități a textelor, programele unor brigăzi să nu-și atingă scopul. Directorii căminelor culturale trebuie să se preocupe de permanentizarea și îmbunătățirea activității acestor formații, de asigurarea unor texte corespunzătoare. Brigăzile artistice nu trebuie să se limiteze numai la textele primite de la casele regionale ale creației populare, ci să elaboreze texte proprii, izvorîte din realitățile locale și redactate cu multă grijă.

Asigurarea bazei materiale este o condiție hotărîtoare pentru buna desfășurare a activității culturale în perioada de iarnă. Căminul cultural trebuie să fie bine încălzit, luminat și curat, să aibă o înfățișare corespunzătoare unui lăcaș de cultură unde țărani muncitori să vină totdeauna cu plăcere.

Oamenii muncii de la sate așteaptă de la căminul cultural o activitate cu un conținut bogat, manifestări numeroase, instructive și variate, care să răspundă cerințelor și exigențelor lor mereu crescînde.

Construcții noi în g.a.c. din Măceșul de Sus, regiunea Oltenia.

(Foto: TEODOR IOANES)

Ne scriu
CORESPONDENȚII
despre:

AVEREA OBSTEAȘCA - IZVORUL BUNĂSTĂRII

Bilanț de toamnă în colectivă

Colectiviștii din Chinari au însămințat până la 7 noiembrie întreaga suprafață planificată pentru grâu și orz de toamnă: 140 ha.

Din soiul Harrach s-au însămințat 21,50 ha., iar din Ponca, soi care atinge în fiecare an 3.000 kg. la hectar, 11,50 ha. Griul s-a însămințat pe 49 ha. după trifoiște, iar pe alte 40 ha după sfeclă, boreceag și cartofi, îmbumătățite cu îngrășăminte naturale. O mare atenție s-a acordat calității lucrărilor: pământul s-a mărunțit bine cu disculor și grapele stelate, pentru ca sămânța să se poată dezvolta într-un pământ afinat.

Consiliul de conducere al gospodăriei a hotărât ca în anul agricol 1961/62 să se întinzeze un lot experimental format din 3 ha., pe care s-au însămințat 1 ha. cu grâu Bezovstaia, 1 ha. grâu Ponca și 1 ha. grâu local. Terenul a fost guroit, iar producția va demonstra colectiviștilor rentabilitatea soiurilor.

Paralel cu această muncă de pregătire a recoltei viitoare și rodul acestei toamne și-a spus cuvântul: porumbul hibrid a dat o producție foarte bună, întrecând-o pe cea de anul trecut cu 170 kg/ha. În brigada I, condusă de Petru Cîmpianu, producția la cartofi s-a ridicat la două vagoane pe hectar. Sיעla de zahăr, care a fost prășită me-

canizat a produs în medie 42.000 kg. la hectar.

Echipa de la vie a avut planificată pe suprafața de 2,50 ha., 13.985 kg. struguri (via fiind tânără), dar a produs 20.392 kg.

Rodul muncii s-a revărsat din belșug și în casele colectiviștilor. Colectivistul Petru Cîmpianu a primit ca avans 1.150 kg. grâu, 1.470 kg. porumb, 763 kg. cartofi, peste 100 litri vin, zahăr, țuică etc. Familia lui Gheorghe Micoți a primit 1.100 kg. grâu, 1.400 kg. porumb, 828 kg. cartofi, 160 litri vin, rachiu, zahăr și altele. Familiile Ioan Bența, Ștefan Vaida și mulți alții, care au muncit cu vrednicie, își îndestulează acum casa cu de toate.

E a doua toamnă în care tînăra vie a gospodăriei, plantată acum 3 ani, va da prilej colectiviștilor să ciocnească pahare cu vin bun. Există la Chinari o urare plină de semnificație, răsărită în anii de cînd ființează colectivă și pe care colectiviștii și-o spun cu drag:

„Pace-n lume,
Holde bune;
Grâu la vară,
Vin la toamnă“.

ION CAZAN
învățător, satul Chinari,
raionul Tg. Mureș

Pentru recolte superioare în anul viitor

Gospodăria agricolă colectivă „Maxim Gorki” din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, se află în centrul întinsei cîmpii a Bărăganului. Aplicînd în practică întregul complex de măsuri agrotehnice, colectiviștii din gospodăria noastră au obținut an de an producții mari de cereale. Recoltele bune de porumb, spre exemplu, se datorează în primul rînd faptului că toate lucrările, începînd cu însămințatul și pînă la recoltat, au fost executate la timp și în bune condiții, deși în primăvara și vara acestui an am avut un timp destul de ploios.

Așa au obținut colectiviștii, în acest an, de pe 970 hectare, o producție care depășește cu 1.250 kg pe cea din anul trecut.

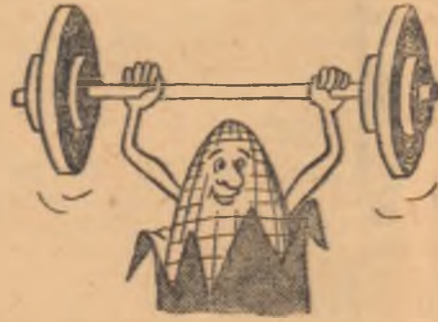
Pentru anul care vine, colectiviștii din comuna noastră și-au propus să însămințeze cu porumb suprafața de peste 1.000 hectare. De pe suprafața de 445 hectare în cultură neirigată, ei au hotărât să obțină cu încă 1.000 kg la hectar mai mult decît în acest an.

Ce măsuri au luat pentru a obține această producție?

În primul rînd ei au ales terenurile care vor fi însămințate în anul viitor cu porumb. Cu sprijinul mecanizatorilor din cele două brigăzi de cîmp ale S.M.T. Slobozia, au fost executate arături adînci pe întreaga suprafață, la adîncimea de 30—32 cm. Unele terenuri au fost arate imediat după recoltatul păioaselor, iar altele au fost arate acum în toamnă.

Pe parcelele slab productive, unde în anii trecuți nu s-au aplicat îngrășăminte chimice sau naturale, au fost incorporate în sol 2.000 tone gunoi de gajd.

Însămînțatul se va face în timpul

optim, la adîncimea de 8—10 cm; distanța între rînduri va fi de 80 cm, iar între cuiburi de 40 cm, în așa fel încît să se asigure o densitate la hectar de 30.000—32.000 plante.

În afară de aceste măsuri, consiliul de conducere al g.a.c. și-a propus ca pentru colectiviștii care vor lucra cele 445 hectare să se înființeze un curs special care va funcționa pe lîngă cursurile agrozootehnice de masă, și unde accentul se va pune pe regulile agrotehnice ale cultivării porumbului.

ION IORDĂNESCU
secretarul sfatului popular
al comunei Gheorghe Lazăr,
raionul Slobozia

Iarna poate să vină!

Numărătoarea de toamnă a „bobocilor” la gospodăria agricolă colectivă „Partizanul Roșu” din Techirghiol, regiunea Dobrogea, s-a încheiat cu rezultate rodnice. Bogăția se oglindește în registre, dar mai cu seamă în sacii doldora și în podurile burdușite.

La 30 septembrie, cînd a fost încheiat un prim bilanț, la capitolul „venituri” s-a înscris suma de 2.123.000 lei. Din aceasta, sectorul zootehnic a dat, cum s-ar zice, partea leului, un milion. Drept e, însă, că acest sector a stat mereu în atenția conducerii gospodăriei și a colectiviștilor. Chiar zilele acestea au fost date în folosință două grajduri moderne a cîte 100 capete fiecare. Există acum spațiu pentru cazarea a 500 de vaci.

S-a terminat, de asemenea, recoltarea porumbului de pe întreaga suprafață — 450 hectare — iar în contul obligațiilor contractuale au și fost livrate 11 vagoane porumb. Brigada legumicolă a contribuit și ea la realizarea veniturilor cu 700.000 lei.

Bucurîndu-se de roadele bogate din acest an, colectiviștii de la „Partizanul Roșu” nu uită că succesele anului viitor se pregătesc încă de acum. Ei au însămințat 620 hectare cu grâu de toamnă după ce în prealabil pămîntul a fost îngrășat cu 1.200 tone gunoi de gajd. Alte 300 hectare, unde de asemenea va fi semănat grâu, au fost îngrășate cu 50 tone superfosfat. În grădina legumicolă s-a pregătit suprafața de 3.000 metri pătrați de răsadnițe pentru culturile forțate. Pe suprafața de 200 metri pătrați salata a răsărit de mult, iar în cursul lunii decembrie ea va fi scoasă la piață.

Săptămînile următoare, colectiviștii din Techirghiol se pregătesc să înceapă cursurile agrotehnice și zootehnice. Un număr de 60 colectiviști vor urma cursurile predate de inginerul agronom Gh. Stoica, iar alți 50 vor învăța de la inginerul Iuliana Codoș reguli de zootehnie. A fost pregătită și sala, cu încălzire și lumină electrică. S-au executat bănci cu spătare și cu plăci pentru scris. Așa că, la Techirghiol, iarna poate veni, nu va găsi pe nimeni nepregătit.

CONSTANTIN MOCANU
directorul căminului cultural
din comuna Techirghiol

În primul an al colectivei

Gospodăria agricolă colectivă „Drumul luminos” din satul Circea, comuna Coșoveni, raionul Craiova, a fost înființată la 29 ianuarie anul curent. În cele 10 luni de existență, tînăra gospodărie „Drumul luminos” a obținut producții bune la grâu, la zarzavaturi și plante tehnice. În special grădina legumicolă, irigată, lucrată cu pricepere, a adus venituri frumoase. Numai la roșiile recolta medie a fost de 30.000

kg. la hectar. Din valorificarea legumelor s-a obținut un venit de 188.048 lei și pînă la sfîrșitul anului se vor mai obține încă vreo 25.000—30.000 lei.

Datorită veniturilor bănești obținute prin valorificarea unor mari cantități de produse, pe bază de contracte cu statul, s-a putut împărți un avans de 13 lei la zi-muncă și 5 kg. grâu. Astfel colectivista Ioana C. Iacob, conducătoare de atelaj, pentru cele

277 zile-muncă a primit un avans de 1.385 kg. grâu și 3.601 lei. Gh. Rîncă cu familia, pentru 480 zile-muncă a primit 2.400 kg. grâu și 6.240 lei, Ion Dinu cu familia, pentru 284 zile-muncă a primit 1.440 kg. grâu și 3.692 lei.

Deși de curînd înființată, gospodăria agricolă colectivă a adus belșug în viața oamenilor.

TOMA I. DUMITRESCU
colectivist

ÎN ATENȚIA CITITORILOR

Pentru popularizarea largă și aplicarea celor mai înaintate metode și rezultate realizate de știință și practica înaintată în agricultură, condiție de seamă pentru sporirea necontenită a producției agricole;

Ministerul Agriculturii editează

un număr de opt reviste de specialitate.

Pentru a vă asigura primirea regulată a revistelor — ajutor deosebit de prețios în munca dv. — vă invităm să vă faceți din timp abonamentele la revistele care vă interesează:

DENUMIREA REVISTEI	Numărul aparițiilor pe an	Costul abonamentelor	
		pe 6 luni	pe 12 luni
— Probleme agricole	12	24 lei	48 lei
— Grădina, via și livada	12	24 "	48 "
— Probleme zootehnice și veterinarie	12	24 "	48 "
— Apicultura	12	24 "	48 "
— Meheszet	12	18 "	36 "
— Mecanizarea și electricizarea agriculturii	6	18 "	36 "
— Revista Internațională pentru agricultură	6	18 "	36 "
— Revista de geodezie și organizarea teritoriului	4	—	16 "

Abonamentele pentru anul 1962 se fac pînă la data de 15 decembrie 1961, prin oficiile poștale, factorii poștali, centrele de difuzare a presei, prin difuzorii de presă din in-

stituții și întreprinderi, precum și la Redacția Revistelor Agricole din București, Bd. Republicii nr. 17, Raionul Tudor Vladimirescu.

Sediul gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie” din Mădăraș, regiunea Crișana.

„PUTEM OBTINE 5.000 Kg.

PORUMB BOABE LA HECTAR

Anul acesta, colectivisti nostri au obtinut la toate culturile productiei mari. Exemplul cel mai graitor este sporul obtinut in cultura porumbului. De pe cele 136 hectare cultivate cu aceasta planta am obtinut in medie cu aproape 1.000 kg. stiuleti mai mult la hectar ca anul trecut. Stiiti ce reprezinta asta? Peste 13 vagoane (numai sporul). Avem insa echipe care aplicand cu strictete regulile agrotehnice, au recoltat cu mult peste media amintita.

Se pune intrebarea fireasca de altfel, ce am facut ca sa obtinem rezultatele de mai sus? Vom incepe prin a arata ca de un mare ajutor ne-au fost cursurile agrotehnice din iarna. Din aceste cursuri si indeosebi din lectiile „Lucrările de intretinere a culturilor”, „Despre fertilizarea solului” si „Cultura porumbului”, colectivisti au invatat despre importanta folosirii soiurilor de inalta productivitate, despre necesitatea folosirii ingrasamintelor organice si chimice si despre insemnata prasilor repetate. Ne-am completat cunoastințele apoi cu lucruri interesante din conferintele tinute la caminul cultural si din cartile si brosurile de specialitate imprumutate de la biblioteca comunală.

Tovarasul Gheorghe Gheorghiu-Dej a aratat, in cuvintarea tinuta in fata activului de partid din regiunea Iasi, ca se pot organiza loturi din ce in ce mai mari pentru cultivarea porumbului in conditiile de agrotehnică superioară, in vederea realizării unei productii de 5.000 kg. boabe la hectar pe terenuri neirigate, si de cel puțin 5.000 kg. pe terenurile irigate.

Putem obtine si noi asemenea recolte de porumb? Iata problema pe care consiliul de conducere al gospodăriei noastre, indrumat de organizatia de baza P.M.R., a dezbătut-o tinind seama de posibilitățile noastre. Concluzia discutiilor? In conditiile unui an normal, se poate obtine pe 80 hectare din suprafata destinata culturii porumbului, o productie de 5.000 kg. porumb boabe la hectar in cultura neirigata.

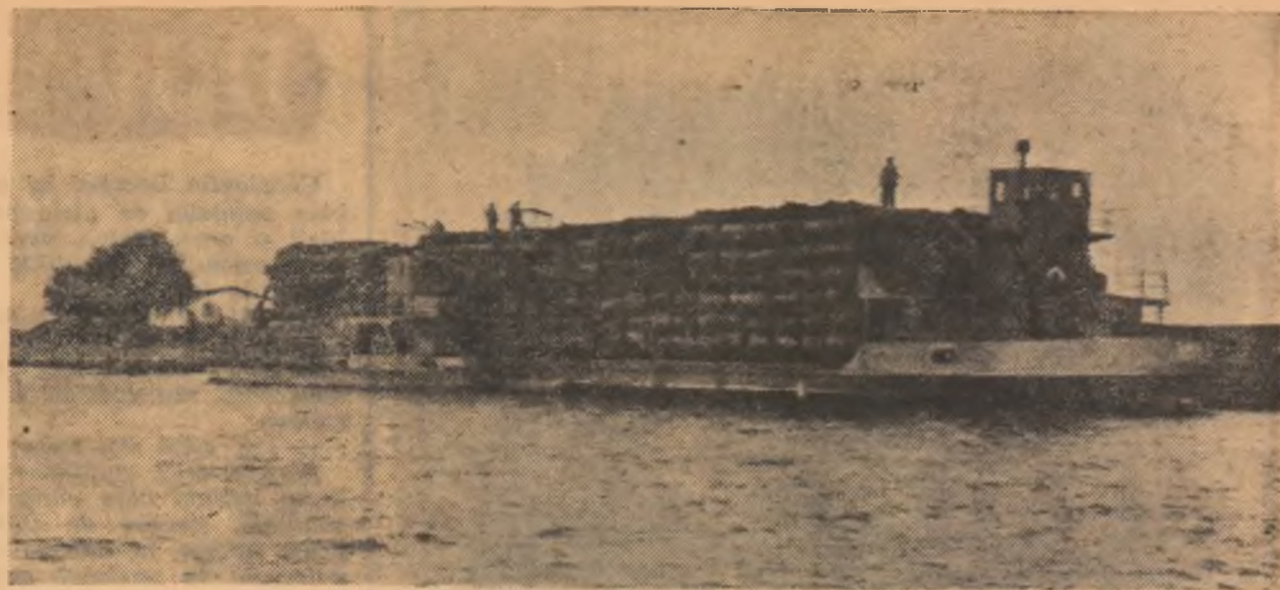
Pusa apoi in discutia adunării generale, aceasta problema a starnit un deosebit interes in rindurile colectivistilor. Cei care au luat cuvintul au aratat ca propunerea este deosebit de mobilizatoare si cu putinta de realizat, avind in vedere ca si anul acesta s-au obtinut productii bune la hectar.

Pe baza unor analize chibzuite si a propunerilor din masa, consiliul de conducere al gospodăriei a si trecut la primele masuri. In primul rind, s-au identificat solele. 60 hectare au fost destelente, iar restul de 20 hectare alese au avut ca premergătoare, paioasele. Aceasta suprafata de 80 hectare a fost data in primire brigăzii nr. 1, care va raspunde sub conducerea directa a unui membru al consiliului, de realizarea productiei, de 5.000 kg. porumb boabe la hectar. Pina in prezent s-au executat pe intreaga suprafata, arături adinci, cu scormonitor, la 37 cm. adincime. In scopul fertilizării celor 20 hectare, am imprăsiat inca de pe acum cîte 30.000 kg. la hectar, gunoi de grajd. Trebuie sa spun ca o asemenea cantitate de gunoi nu am mai dat pina acum. In primăvară o data cu lucrarea solului la suprafata, vom incorpora cîte 100 kg. azotat la hectar, iar la prima prasila vom mai da 100 kg. superfosfat. Cu acestea insa n-am isprăvit măsurile. Vom alege saminta din soiul dublu hibrid, care s-a dovedit a fi mai potrivit in conditiile pedoclimatice ale gospodăriei noastre. Pentru anul viitor o sa dam o mare atentie respectării timpului optim de semănat si asigurării unei densități de 45—50.000 fire la hectar. In privinta intretinerii cit mai bune a culturii se vor executa patru prasile (doua mecanice si doua manuale).

Si acum inca ceva, care pentru noi are o deosebita insemnatate. In iarna aceasta toti colectivisti vor participa la cursurile agrozotehnice. In cadrul lectiilor tinute, vom avea posibilitatea sa ne insusim si cele mai inaintate metode de cultivare a porumbului. De asemenea, la caminul cultural vom organiza diferite manifestări pentru popularizarea celor mai bune metode de muncă in cultivarea porumbului, atit din gospodăria noastră, cit si din alte gospodării colective fruntașe din țară. Si exemple avem destule

VASILE PASCARU

președintele gospodăriei colective „T. Vladimirescu”
comuna Horia, raionul Roman

Ceamul încărcat cu baloți de stof așteaptă semnalul de plecare.

De la firul de stof la coala albă de hirtie

30 DE COLOANE
MECANIZATE IN ACTIUNE

Zumzetul motoarelor a cuprins iarasi intinsul Deltei. Spre toate punctele de lucru se îndreaptă șiruri lungi de mașini pentru recoltarea stufului, tractoare, mașini pentru transport

30 de coloane mecanizate străbat Delta. Cantitatea de stof prevăzută pentru recoltare in planul fiecărei coloane este aproape egală cu întreaga producție a Deltei din campania de recoltare a anilor 1956-1957! Valorificarea intensivă a stufului va contribui la îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de al III-lea Congres al Partidului, privind creșterea, pina in 1965, a producției de hirtie cu peste 2,9 ori, iar a producției de celuloză cu peste 4,5 ori față de anul 1959.

Delta a fost bine pregătită. Puternice diguri zăgăzuesc apele, o rețea întinsă de canale străbate terenurile stuficole, imense platforme așteaptă sosirea stufului pentru depozitare, iar pompele sînt pregătite pentru a evacua apele. In felul acesta este asigurată pătrunderea recoltoarelor in locuri care pina mai ieri erau inaccesibile.

Muncitorii stuficoli, care au fost pregătiti vara trecută in școli speciale, au condiții de trai bune. In inima Deltei, pe canale, staționează impozante bacuri-dormitoare cu tot confortul: încălzire centrală, lumină electrică. Magaziile cantinelor sînt aprovizionate din belșug, iar punctele sanitare sînt inzestrate cu tot ce trebuie.

Recoltoarele seceră stuful și îl leagă in baloți, care sînt transportați in remorci la platformele de încărcare de pe malul Dunării. Aici baloții de stof sînt încărcati in vase cu destinația Brăila.

CELULOZĂ, CARTOANE
SI HIRTIE DIN STUF

La Chișcani, lîngă Brăila, s-a înalțat un mare complex pentru valorificarea industria-

De-a lungul și de-a latul Deltei, oamenii au săpat canale și au înalțat stăvilare pentru a stăpîni țaria apelor.

la a stufului. Stuful este tocat mărunt, măcinat, transformat in pastă. Tratată cu diferite chimicale, pasta devine, la capătul procesului de producție, carton sau celuloză.

Canale subterane, benzi transportoare, mașini și utilaje moderne, tablouri de comandă — iată ce întilnești in această citadelă a prelucrării stufului. Aici munca manuală aproape că nu există. Omul conduce și supraveghează procesele de producție, apăsînd pe butoane și urmărind indicatoarele aparatelor de măsură și control.

In vreme ce recoltoarele seceră neconținut stuful in Deltă, fabricile de hirtie primesc celuloza din stof produsă la Chișcani pentru a o transforma in hirtie.

Cercetările efectuate de specialiști au fost incununate de succes. Pe baza rezultatelor obtinute, la fabricile de hirtie a început utilizarea celulozei din stof in compoziția hirtiei într-un procent tot mai mare.

Privind o astfel de hirtie, încercînd-o, nu bănuiești că ea conține mai mult de jumătate celuloză din stof. Hirtiele fabricate cu diferite procente de celuloză din stof, sînt transparente, omogene și prezintă o netezime bună atit înainte cit și după satinare.

Un ultim succes realizat: au fost fabricate recent primele cantități de hirtie velină cu 50 la sută celuloză din stof.

Stuful va fi prezent in cantități tot mai mari in cartoane, hirtie, celofibră... Tot mai multă hirtie de ziar, tot mai multe cărți și caiete — iată pentru ce luptă muncitorii stuficoli ce se avintă, in zumzetul motoarelor, pe întinderile nesfîrșite de stof aurie.

S. SIGARTAU

Insemnări din călătoriile Albiniței

Așa-zisele lucruri mărunte

Or fi toamna nopțile mai răcoase, dar dacă ziua-i soare, n-are rost să lincezești in stup. Noi, albinele, ne-am pregătit bine pentru odihnă, dar încă n-a sosit timpul să ne strîngem in „ghemul de iarnă”. După calendar și mai ales după truda de astă vară am putea acum să stăm la odihnă cu sufletul împăcat. Doar am muncit cu sirguintă și fagurii ni-s plini de miere. Dar ce ar zice lumea de noi dacă in această toamnă frumoasă am sta cu aripile încrucișate fără nici o treabă? Am mai merita oare atunci faima de harnice albine? Nu-i vorba, miere multă nu mai poți culege acum. Pe alocuri a dat bruma pe flori și le-a stors dulceața. Dar de văzut încă poți să vezi multe. Vara, in timpul marelui cules, cite lucruri minunate nu ti se aștern in cale. Dar degeaba, n-ai răgaz să le vezi pe îndelete. Gîndiți-vă numai: ca să culegi un kilogram de miere trebuie să cerceți milioane de flori.

La toate astea m-am gîndit cînd zburam spre Cristian, lîngă Brașov. Trecusem eu pe acolo deseori și in toiul verii, dar de zăbovit atunci

nici vorbă nu putea fi. I-am văzut pe colectivisti la prășit și la plivit, însă n-am avut cînd să le cunosc gospodăria.

De astă dată am sosit devreme in comună și am poposit de îndată la sediul gospodăriei. In birou contabila lucra de zor. Răsfoia registre și calcula. Am picat la timp — mi-am zis, și m-am așezat pe neobservate pe un buchet de tufănele de pe masă. Mi-am scos carnețelul și am notat. N-am reușit să notez totul. Cîteva cifre am prins totuși din zbor. Fondul de bază și veniturile gospodăriei depășesc fiecare multe milioane de lei. Am notat eu liniștită cit am putut, dar cînd am aflat ce recolte bogate au obtinut colectivisti, la griu, cartofi și la alte produse, m-am emoționat de-a binelea, și m-am apucat să execut zborul circular, „dansul de recrutare” cum numesc stuparii, zborul prin care noi, albinele, anunțăm descoperirea abundenței de nectar. De rodul bogat, ori unde ne-am găsi, noi albinele ne bucurăm mult și-l cinstim cu „dansul” pomenit mai sus.

La fermă n-am știut la ce să mă uit mai înti. Să privesc grajdurile mari cu adăpătoare automate și linii decovil, sau vacile cu lapte? (Gospodăria are 532 bovine, din care 224 vaci cu lapte). Am zburat zumzînd prin grajduri de se auzea pina departe. E-am așa de fericită, de parcă toate acestea ar fi fost și ale mele. Aș fi plecat mulțumită de ceea ce văzusem. Dar...

Ies dintr-un grajd, răsuflu puțin și privirea mi se oprește la stogurile de paie. Mă uit și nu-mi vine a crede. Poate mi s-au împăienjenit ochii, — gîndesc. Mă frec la ochi de cîteva ori cu piciorușele, dar degeaba. Văd stoguri de paie prost clădite. Un stog început, aproape răvășit la un capăt, și de la șire pina la grajd un adevărat covor de paie, parcă anume așternut. Mă apropii mai bine și mă conving din nou. Stogul nu e drept. Iar cînd l-au desfăcut, colectivisti, in loc să-l taie de pe creastă pina jos, au luat cum le-a fost mai ușor. Asta e risipă in toată regula — zic eu. Și apoi, ce o să fie cînd vin ploile sau dă o zăpadă. O să pătrundă umezeala in stog și va strica mult din el. Am rămas dezamăgită și cu o durere in suflet. Cînd am văzut silozul de vreo 40 vagoane cu pereții de ciment, construit după toate regulile științei, eram cit pe aci să uit de supărare. Dar atunci m-a înțepat un miros acrișor de putrezeală. Mă uit in dreapta și in

loc? Erau întrebări la care căutam răspuns. Răspunsul mi l-a dat paznicul grajdului. „Aici au lucrat cărașii. A luat fiecare cum a vrut” — mi-a spus el cu tristețe. Cărașii care au lucrat aici nu s-au gîndit că fac o treabă proastă, că silozul descoperit răsuflă și pierde din substanțe și chiar se strică. Păcat că se risipește atita muncă. Și cînd te gîndești că gospodăria nici nu stă prea bine cu asigurarea nutrețului pentru iarnă. M-am supărat și mi-am pregătit acul să-i încep pe vinovați. „Hai să căutăm cărașii, i-am zis paznicului Ion Dinu. Să stăm de vorbă cu ei”. Nu l-am găsit decit pe Nan Stelian. Ce credeți că mi-a răspuns? Că asta cade in grija brigadierului. Parcă n-ar fi risipit și din avutul lui! Cînd l-am întrebat s-a uitat curios la mine. So fi gîndit că-i bat capul cu lucruri prea mărunte.

Tovarăși colectivisti. Acestea nu sînt lucruri mărunte. Ele influențează dezvoltarea gospodăriei, valoarea zilei-muncă. Nu le neglijați!

„ALBINIȚA”
pentru conformitate
R. Iarai

SĂRBĂTOARE LA ȘIRINEASA

Foaie verde foi ș-o floare
Azi la noi e sărbătoare
Șirinenii, măi bădie,
Au făcut gospodărie
Mândră, colectivă, mare
Fără haturi și răzoare...

Prin august anul acesta, după prelucrarea la căminul cultural a Raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara din iunie-iulie a.c., comuniștii și alți cîțiva țărani întovărășiți din Șirineasa au cerut transformarea întovărășirii în gospodărie agricolă colectivă.

Primii pași au fost mai șovăielnici, dar pe zi ce trecea numărul cererilor de înscriere în g.a.c. creștea. Mai deunăzi, oamenii de aci au avut de ce fi bucuroși sărbătorind inaugurarea gospodăriei. Uniți și încrezători în viitorul luminos deschis de partid, peste 180 de familii au pus temelia noii colective.

O veche zicătoare spune că: să fie munca unită și bucuria împărțită, așa se face că din comunele vecine Băbeni și Frăncești au sosit colectiviști la sărbătorirea „noii născute” din Șirineasa. Și ca la orice vizită făcută la cineva apropiat, nu au venit cu mina goală. Colectiviștii celor două gospodării au adus sărbătorii daruri frumoase.

În cuvîntul său, tovarășul Pavel Chilom, secretar al comitetului raional de partid Rîmnicu Vilcea, a felicitat călduros pe noii colectiviști, urîndu-le spor în muncă și succes deplin în lupta pentru colectivizarea completă a comunei lor.

Fiind sărbătoare, n-a lipsit voia bună și jocul. Uniți în muncă și în năzuința de a făuri un trai îmbelșugat și fericit, zeci de colectiviști au întins hora. Hora colectiviștilor, hora bucuriei.

DUPĂ VIZITA

Constantin Decebal își strînse mai bine mantaua de piele pe trupu-i înalt și osos. Stătea tăcut pe banca autocamionului ascultînd discuțiile celor din jur.

— Sînt mai bogați ca noi...

— Is și mulți.

— Păcat că n-a fost și vecinul meu, Niță, să-i vadă pe munteni cum trăiesc.

— Las' c-om mai merge...

Frazele erau ciuntite de hurducăturile mașinii care părăsise șoseaua asfaltată, trecuse de Drăgănești și acum intrase în Barcea. După o zi petrecută în mijlocul colectiviștilor din comuna Munteni, bărcenii — colectiviști și întovărășiți cîți încăpușeră în două autocamioane, se întorceau acasă. Toată ziua au cercetat, au întrebat, au judecat.

— Seara bună! Om mai vorbi și mîine.

Mașina își continuă drumul după ce lăsase cîțiva oameni în dreptul unei ulițe.

Constantin Decebal se trase lîngă Ilie Avram, președintele gospodăriei colective „Olga Bancic”.

— Ați auzit tovarășe președinte? Oamenii au multe de vorbit despre cele văzute. Ascultîndu-i, m-am gîndit că ar fi bine să organizăm o discuție la cămin.

Decebal, e numai din luna mai director al căminului cultural din comuna Barcea, raionul Tecuci, însă are o experiență de cîțiva ani ca activist cultural. De cînd a venit la Barcea, a organizat seri de întrebări și răspunsuri, seri de calcul și alte manifestări care au contribuit la lămurirea multor țărani muncitori asupra avantajelor muncii în gospodăria agricolă colectivă. Bineînțeles că nu putea să lase nefructificat prilejul care i se oferea acum.

Chiar de a doua zi anunță prin sat că la cămin se va vorbi despre cele văzute la g.a.c. Munteni. Era sigur de mobilizare. În ultima vreme, utilitatea și frumusețea acțiunilor culturale l-au obișnuit pe bărcenii să vină adesea la cămin. Și de astă dată sala era plină. Veniseră și cei care doreau să afle măcar din gura altora cum e la Munteni.

Și au aflat.

Ilie Avram a arătat că gospodăria din Munteni e mai bogată decît cea din Barcea, pentru că acolo toată comuna e colectivizată și asta le-a dat oamenilor posibilitatea să-și dezvolte gospodăria an de an și să pună accent pe ramurile aducătoare de venit — e vorba în special de sectorul zootehnic. La vorbe nu-i meșter Ilie Avram dar ca să vorbească despre gospodăria colectivă i-a fost ușor. A deschis un carnețel, l-a pus în fața lui pe masă și luînd pe rînd culturile de cîmp, sectorul zootehnic, construcțiile, i-a făcut pe cei aflați în sala căminului cultural să vadă cu ochii minții, toate cîte sînt la Munteni.

Apoi a vorbit Decebal despre felul în care s-a schimbat viața muntenilor, despre noul cămin cultural construit de aceștia prin contribuție voluntară...

— Ei, — încheie el — dar să nu le spun eu pe toate, că or mai fi vrînd și alții să ia cuvîntul.

Oamenii zîmbiră, șușotiră între ei, apoi tăcură. Se îndemnau unii pe alții din ochi.

— Apoi să zic eu. Ion Buruiană se sculă de pe bancă și începu a grăi. Pe mine mă știți că-s la întovărășire. În vremea din urmă am stat mult în cumpănă. Mai mergeam pe la colectiva din satul nostru să văd cum e. Bună, nimic de zis, dar nu-i ca a din Munteni.

Ion Buruiană spuse cum arată gospodăria colectivă, cum arată casa bogată a unui colectivist din Munteni. „Ce-am văzut, adăugă el, mi-a dat de gînd și gîndurile astea mă vor duce pe calea cea bună”.

...Peste vreo două zile, întovărășii Ion Buruiană și Ionuță Bujor au fost invitați să vorbească la stația de radioficare despre cele văzute la Munteni. Au trecut de atunci vreo trei săptămîni și deunăzi cînd am fost pe la Barcea, președintele gospodăriei colective, îmi arătă printre cele 40 de cereri primite în ultima vreme și pe cele semnate de Buruiană și Bujor.

ANDREI CROITORU

Gîndește-te

Decretul 1 : Pace !

Decretul 2 : Pămînt !

Așa-ncepu întîiul al lumii noi cuvînt.

Sub steagul lui octombrie, ca tu să crești, copile,
Stăpin în țara asta, ni-s date alle zile.

Gîndește-te : pămîntul e-al nostru-al tuturor

Cresc holdele bogate din înfrățit ogor.

Dar de nu-i smulgi neghina din lanurile toate,

Nu-ți pune pîni pe masă, nici în ferești mușcate.

Și nu uita : intrînsul nu-i numai minereu

Adînc sub brazdă doarme străbunul tău și-al meu,

Dorm oasele trudite care-au umblat prin țară,

Cîndva, numai cu pielea și viața lor amară !

Veghează și muncește ! Și-n străie să-l îmbraci

De griie mătăsoase și bumbi aprinși de maci.

Aici durează-ți casa, ca-n primăveri albastre

Să-și afle păsări cuibul sub streșinile noastre !

VICTOR TULBURE

Sea

DAS

În seara aceea, lumii pînă tîrziu în ferestrele culturale din Șercaia-F adunaseră în camera directorului toți membrii de conducere al căminului cultural. Discuțiile se învîr apropiate vizite pe căminii din Vad urmau să se organizeze la podăria lor colectivă. Imitat cu o propunere.

— Eu gîndesc — a spus el — să se organizeze la podăria lor colectivă. Imitat cu o propunere.

— Am mai putea să... — sugeră profesoara... cum arăta comuna în... s-a transformat ea, tenței gospodăriei col... și realizărilor colectiv... tărît organizarea unei hartă cu tema: „Col... leri, azi și mîine”.

— Și, bineînțeles, programul brigăzii ar... tație — a ținut să a... rul căminului.

★

— „Bine-ați venit, o... Cuvintele acestea e... litere mari pe o pla... la intrarea în comun...

Ele au fost adres... ților din Vad și de... tele sfatului popular...

a spus, printre altele... — Noi știm că dun... întovărășire, la fel ca...

La INAUGURARE

„Foale verde de cicoare
Azi la noi e sărbătoare
Bucurie, veselie
C-am făcut gospodărie“.

Brigada artistică de agitație din cartierul Nicolae Bălcescu, al orașului Roman, cântă pe scena căminului cultural bucuria celor 304 familii, care în această zi de toamnă, s-au hotărât să pună bazele gospodăriei colective „7 Noiembrie“. Cei prezenți urmăresc cu atenție programul brigăzii. Fiecare replică le amintește cite ceva din activitatea din cadrul întovărășirii și din viața de toate zilele, cu bucuriile și cu frământările ei.

Pe scenă apare un proaspăt colectivizat. El povestește oamenilor, ce l-a determinat să se înscrie în gospodăria colectivă. Mai întâi, citeva cuvinte despre munca în întovărășire:

„Cu toții ne-am întovărășit / Și-mpreună am muncit / Și-am muncit cu drag de zor / Și ne-a dat ogorul spor / Și-am văzut că azi belșugul / Nu-l mai dau boii cu plugul / Care zgirie ogorul / Ci tarla cu tractorul“.

Vasile Păduraru, așezat chiar în primul rând de bănci, înclină din când în când capul în semn de aprobare. La ce s-o fi gândind? Poate la anii cită a lucrat în întovărășirea „Drum Nou“ și când s-a convins că același pământ poate da mai mult decât atunci când e lucrat de unul singur. Se uită în jur. În toată sala numai fețe zimbătoare. Parecă sint alții. S-au schimbat oamenii. Și ei, Vasile parcă e altul. Întovărășirea l-a învățat să cunoască mai bine și oamenii și viața.

Pe scenă, un membru al brigăzii continuă: „Întovărășirea ne-a învățat să primim ceva mai departe decât ograda noastră, și când am privit mai bine la cei din comuna Horia, am văzut că ne-au luat-o înainte. Pretutindeni: „Case noi, mari și frumoase / Luminoase, arătoase / Fețuite, rînduite / și frumos acoperite“. Mai aflăram noi că și colectivității din Văleni au devenit milionari, că și-au ridicat construcții zootehnice și că valoarea zilei-muncă a ajuns anul acesta la 40 lei...“

Dar parcă numai de realizările acestor gospodării colective aflaseră întovărășiiți din cartierul Nicolae Bălcescu? La căminul cultural nu era zi în care să nu se vorbească de realizările colectivităților din cuprinsul regiunii Bacău și din alte regiuni. Interesantă a fost, bunăoară „O călătorie imaginară pe hartă“, manifestare

organizată după campania de recoltare. Întovărășiiți au aflat cu acest prilej că și în acest an colectivității din comuna Horia i-au întrecut cu 300 kg. la grâu și cu 1.000 kg. la porumb la hectar, iar cei din Văleni cu 500 kg. la grâu și tot cu 1.000 kg. porumb în medie la hectar. Tot în această „călătorie“ au mai aflat și cite ceva din organizarea muncii la aceste gospodării colective și de metodele agro-tehnice folosite de colectivități.

„...La o săptămână de la această manifestare — continuă cineva pe scenă — ne-am adunat din nou la căminul cultural. De data aceasta aveam în mijlocul nostru pe colectivității din Văleni“. Ei au avut de răspuns la multe întrebări ale întovărășiiților noștri. Vasile Ștefănescu, a pus și el o întrebare. Vroia să afle cum a ajuns gospodăria colectivă în numai doi ani, milionară. I s-a răspuns cu o invitație pe care toți au aplaudat-o. „Dacă vrei să vă convingeți mai bine de înfăptuirile noastre, vă invităm să ne fiți oaspeți“.

Întovărășiiți din cartierul Nicolae Bălcescu au fost apoi oaspeții celor din Văleni, apoi și ai celor din Horia, Țibucani și Dochia. La inaugurare, sint prezenți și Elena Cosma și Constantin Vasilache. Stau cu fruntea sus, oarecum mîndri că brigada vorbește și de ei. Au fost printre primii care și-au făcut cereri de înscriere în gospodăria colectivă, după care au devenit agitatori de frunte în munca de colectivizare.

— În primăvara aceasta — le-a spus o dată Elena sătenilor — peste 200 de întovărășiiți din comuna Horia, s-au înscris în gospodărie. Să vedeți de acum cite lucruri frumoase vor realiza. Ce, noi n-am putea să facem ca ei? Multe discuții s-au purtat la căminul cultural, pe uliți și în casele întovărășiiților asupra avantajelor muncii în gospodăria colectivă. Și iată acum rodul muncii de lămurire materializat în inaugurarea gospodăriei colective „7 Noiembrie“. Despre toate le-a amintit, aici pe scena căminului, brigada artistică, după care le-a făcut tuturor invitația: „Haideți frați / Întindeți hora / Bucuria tuturor“.

Într-adevăr, ziua de 5 noiembrie a constituit un adevărat prilej de bucurie atît pentru cei din cartierul Nicolae Bălcescu din orașul Roman, cit și pentru cei care, prin munca și realizările lor, le-au fost exemplu demn de urmat.

MARIA CHIRCULESCU

„Colectiv-am ființat s-avem trai îmbelșugat“

De la căminul cultural, Ștefan Moroșanu plecă împreună cu comunistul Petre Șorea. N-aveau același drum, dar întovărășiiții Moroșan simțeau nevoia să stea cu cineva de vorbă, să se sfătuiască. Și cum mai discutate cu Șorea care a făcut printre primii cerere de înscriere în gospodărie, l-a așteptat afară și au apucat-o amîndoi pe uliță-n jos.

— Ce zici, frate Ștefane — deschise vorba Șorea — așa-i c-o fost frumoasă călătoria din sara aiasta? Într-o jumătate de ceas, tovarășul învățator ne-o purtat într-atîtea comune și ne-o învățat o multime de fapte că, zău, mult timp ne-ar fi trebuit să le aflăm.

— Așa-i — răspuse Moroșanu — și drept să-ți spun, mie unul, mi-o plăcut tare mult. De colectiva din Cuza Vodă mai auzisem cite ceva, în schimb de cele din Jigoreni și Țibănești nu știam mai nimic. Dar ia spune matală ce-ai văzut la colectivitul Vasile Condurache din Glodeni, cînd ai fost acum citeva luni la el acasă? — schimbă brusc vorba Moroșanu.

Petre Șorea i-a povestit mai tot drumul despre viața îmbelșugată pe care o trăiesc azi Vasile Condurache și ceilalți colectivități, despre casa nouă pe care și-a construit-o el astă-vară, la urmă aducînd vorba și de televizor. Și tot discutînd ajunseră în fața casei lui Șorea. La despărțire comunistul Petre Șorea îi spuse lui Moroșanu:

— Vezi, așa-i în gospo-

dărie. Cînd muncești, ai de toate. Nu mai sta în cumpănă, vino alături de noi, frate Ștefane.

— Păi, cam așa gîndesc și eu — mărturisî Ștefan Moroșanu.

Toți țărani muncitori din Vulturești, raionul Negrești, știau că în ziua de 4 octombrie a. c. va avea loc la cămin o întîlnire cu citiva colectivități din satele Glodeni, Parpanița și Șofronești. Activității culturale au făcut cu acest prilej pregătiri intense. Pe ulița principală au apărut citeva panouri intitulate: „Cine-i mai cîștigat“, iar gazeta de stradă a scos o ediție specială înfățișînd aspecte din viața îmbelșugată a colectivităților.

Primul a vorbit colectivitul Gh. Ioniță din Glodeni. El a arătat că în cei doi ani de la înființarea gospodăriei rodul ogoarelor a crescut, viața colectivităților s-a îmbunătățit.

— Într-un singur an — povestea Gh. Ioniță întovărășiiților din Vulturești — mi-am făcut mîndrețe de casă, de seamănă cu cele de la oraș. Pînă la sfîrșitul anului o să ne cumpărăm și mobilă. Și ca mine toți colectivității din Glodeni știu astăzi ce înseamnă bunăstarea și belșugul. Cum să fie altfel cînd valoarea zilei-muncă a fost la noi anul trecut de 44 lei? Anul acesta, la avans eu am primit: peste 1.000 lei, 550 kg. grâu, 320 kg. cartofi, 60 kg. ceapă, 24 kg. fasole, 8 kg. brînză și alte produse. Alți colectivități au luat avansuri mai mari

ca mine. Munca în colectivă aduce un spor mare de bucate la hectar, vite mai multe, lapte mai mult, o viață mai bună pentru noi colectivități. Să ne oprim numai la următorul exemplu: gospodăria noastră colectivă a obținut anul acesta cu 300 kg. grâu la hectar mai mult decât întovărășirea din Vulturești. Faceți și voi socoteala cit grâu am obținut noi în plus la cele aproape 150 ha.: 45.000 kg., adică patru vagoane și jumătate. Dar dacă am calcula sporul la toate culturile...
Chiar în seara aceea Gheorghe I. Luca, Nicolae Micu, Vasile Enache, Nicu Bălan, Nicolae Simionică, Mihai Rusu și alți numeroși întovărășiiți au depus cererile de intrare în gospodărie.

După vizitele făcute de întovărășiiți din Vulturești la gospodăriile agricole colective din Glodeni, Parpanița, Șofronești și Buhăești s-au înscris și ultimele familii care mai stăteau în cumpănă. La sfîrșitul lunii octombrie, vultureștenii au sărbătorit colectivizarea în întregime a comunei. Cele 351 de familii s-au unit în gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie“.

Căminul cultural a fost prezent și de data aceasta. Programul artistic intitulat: „Colectiv-am ființat, S-avem trai îmbelșugat“ a încununat munca susținută de depușă de activității culturale în sprijinul colectivizării complete a comunei Vulturești.

OVIDIU MARALOIU

a colectivistului Gh. Chmara din Hălchiu, regiunea Brașov

În GOSPODĂRIE

gospodărie, muncii laolaltă pămîntul. Și totuși, deși sintem sate vecine, iar pămîntul îl avem la fel de bun, gospodăria noastră dobîndește an de an roade mai bogate decât întovărășirea dumneavoastră. Cît despre venituri, tot colectivității sint cei mai cîștigați. O să treceți și pe la casele lor, dintre care multe au fost construite în ultima vreme, și o să vedeți cite lucruri și-au cumpărat ei numai anul acesta.

— Vrem să mergem pe cîmp, acolo unde lucrează brigada complexă a gospodăriei! — se auzi deodată glasul unui întovărășit.

— Și la grajduri...

— Și la livadă...

N-a rămas loc nevizitat.

Iată-i la grajdul de vaci cu lapte. Au ajuns tocmai la ora mulșului. Imbrăcați în halate albe, mulgătorii, așezați pe scăunele, își văd liniștiți de treabă. Întovărășitul Marin Oancea din Vad, spune ca pentru el:

— Aici, parcă-i la farmacie!

Își însemnează în carnetul pe care l-a adus cu el: „Anul trecut s-a obținut o producție de 1.450 litri lapte pe cap de vacă furajată. Pentru anul acesta a fost planificată o producție medie de 2.140 litri lapte“.

Acum iată-i pe toți adunați la căminul cultural. Unii își vîrșiseră carnetele în buzunar. Dar curînd le-au simțit din nou nevoia. Și aici sint multe de notat.

În dreptul unui panou înfățișînd planul comunei Șercaia, profesoara Maria Cișmaș plimbă o riglă de la un punct la altul al hărții:

— ... Dacă ne-ați fi vizitat acum citeva ani, ați fi dat, în marginea

asta a comunei, peste un maidan. Aici colectivității au construit trei grajduri pentru 300 de vite; mai incolo, o maternitate pentru scroafe, o crescătorie pentru păsări. În partea cealaltă a comunei se află saivanul pentru 600 de oi. Dar să vă mai spun ceva: oamenii au de gînd acum să lărgească saivanul, să încapă în el 1.400 de oi. Mai au și alte planuri: pînă în anul 1965, în gospodăria noastră se vor mai construi zece grajduri, sedii noi pentru atelierele de fierărie și rotărie. Ba o să ne facem și un garaj, să încapă în el toate camioanele gospodăriei. Acum avem două camioane; în 1965 vom avea șase. În felul acesta o să putem transporta mai ușor, belșugul de roade, care crește de la an la an.

Multe au învățat oamenii și din seara de calcul ce a urmat „călătoriei pe hartă“. Alte foi din carnetele lor s-au umplut cu cifre: „Ferma de vaci a adus anul acesta gospodăriei colective un venit de 240.000 lei... 964.000 lei a cîștigat gospodăria numai din vînzarea zarzavaturilor timpurii cultivate în seră. Pentru anul 1962 se prevede ca fondul de bază al gospodăriei să depășească suma de 3 milioane... Anul acesta, 62 de colectivități au cumpărat aparate de radio; 48, mobilă nouă; 54, mașini de cusut...“

După ce și-a prezentat și brigada artistică programul, oaspeții au fost poftiți în altă încăpere a căminului cultural, să viziteze expoziția agricolă intitulată „Recoltele, față în față“. Ei cercetează cu mult interes graficele înfățișînd creșterea continuă a recoltelor medii obținute de gospodăria colectivă „1 Mai“ din Șercaia, în comparație cu cele dobîndite de întovărășirea agricolă „Drumul lui Lenin“ din satul Vad.

În caietele de însemnări ale întovărășiiților, cifrele se înșiruie unele după altele. Rezultatele obținute de gospodăria colectivă din Șercaia, viața nouă a colectivităților de aici, le-au arătat și mai bine întovărășiiților din Vad ce au de făcut. Cuvintele scrise pe placarda așezată deasupra unuia dintre standurile expoziției, încărcate cu saci doldora de roade și snopi bogăți în spice: Pășiiți pe drumul gospodăriei agricole colective, drumul spre belșug“, constituie un îndemn care coincide cu gîndurile și hotărîrea oamenilor din comuna Vad de a trece de la întovărășire la gospodăria agricolă colectivă.

TRAIAN LALESCU

DE TOATE PENTRU TOTI

„AKU — AKU”

„Aku-Aku”, potrivit vechii credințe a locuitorilor unei insule din Pacific, ar fi un fel de duh nevăzut. Indigenii cred că asupra fiecărui om veghează un asemenea duh.

Insula cu pricina se numește Insula Paștelui. De cel mai apropiat pământ — America de Sud — o despart sute de mile. De jur împrejurul insulei, nu se vede decît imensitatea oceanului, iar deasupra, cerul. Băștinașii își mai numesc de aceea insula și Buricul Pămîntului.

„Buricul Pămîntului” i-a

uimit din totdeauna pe corăbierii întîmplați în acea parte a Pacificului, cu statuile gigantice plantate pe falezele pietroase și prăpăstioase. Sute de monoliți, înalți de cîte 10 metri și mai bine, unii dintre ei cîntărind peste 20 tone, stăteau de veacuri, muți și nemîșcați, pe țărmurile stîncoase ale insulei.

Cine i-a făcut, cum și cînd? Cu ce unelte au fost tăiați din stîncă și apoi ciopliți acești coloși? Dar mai ales, cum au fost transportați și puși în picioare, datînd fiind

lipsa oricăror mijloace tehnice în vechime? Iată întrebările ce i-au frîmintat multă vreme pe cercetători. Poveștilor cu „Aku-Aku” și alte așa zise forțe tainice, firește că nu li se putea da crezare. Ele interesau numai în măsura în care se cerea cunoscut trecutul acestor insulari rămași în stare de înapoiere.

Unii cercetători și-au dat cu părerea că giganticele statui ar fi fost aduse de peste mări. S-a dovedit însă ușor că pe vremea cînd au fost făcuți misterioșii monoliți nu existau corăbii! Alții au presupus că statuile ar fi din lut pietrificat. S-au înșelat și aceștia: coloșii sînt ciopliți din piatră, și încă dintr-o rocă vulcanică de tăria fierului!

Se credea că taina monoliților va rămîne îngropată pe vecie și că insularii de astăzi nu cunosc cîtuși de puțin tehnica, desigur rudimentară, folosită de strămoșii lor în crearea acestor extraordinare statui. Adevărul însă a fost altul. Locuitorii Insulei Paștelui, hăituiți, prădați și chiar duși în robie de către diverși aventurieri, priveau cu neîncredere pe orice străin și preferau să păstreze secretul insulei lor, de teamă că „Aku-Aku”-rile îi vor pedepsi.

Parte din aceste secrete au fost dezvăluite. Locuitorii insulei au demonstrat cea ce părea imposibil: că monoliții pot fi tăiați și ciopliți din roca dură, cu niște simple cuțite de piatră; că un asemenea colos poate fi cărat la o depărtare de sute de metri și apoi ridicat în picioare, fără tractoare și macarale, fără măcar un scripete.

Cel care a reușit să afle toate acestea este entuziastul cercetător norvegian Thor Heyerdahl, autorul pasionantei cărți „Aku-Aku” (Editura științifică, 1961). Insoțit de o expediție bine echipată din punct de vedere tehnic și animată de cele mai bune intenții față de băștinași, Heyerdahl a poposit pe Insula Misterelor unde a făcut importante descoperiri privind obîrșia insularilor și civilizația strămoșilor lor.

Alături de arheolog, istoric sau etnograf, cititorul obișnuit găsește în cartea lui Heyerdahl pagini de mare interes științific și de o valoare artistică incontestabilă.

N. C.

O aripă de avion sau o punte de vapor? Nu! Este vorba de liniile și planurile îndrăzneț și armonios dispuse ale terasei unui nou bloc de locuințe din București.

Pe căile văzduhului

Drumul cel mai scurt între Europa și Asia trece prin Moscova. Avioanele flotei aeriene internaționale sovietice care deservesc liniile aeriene dintre Europa și Asia sînt cele mai confortabile din lume. Saloane spațioase, fotolii adînci și comode, aer condiționat, presiunea normală, un meniu bogat și variat, băuturi de toate specialitățile, un personal atent și care vorbește numeroase limbi străine, toate acestea contribuie ca voiajurile cu TU-104 A sau IL-18 să fie dintre cele mai solicitate de către călători. Cu un astfel de avion, drumul între Moscova și Budapesta, Varșovia, Copenhaga, Praga sau Stockholm se poate face în numai 2,35 ore; între Moscova și București sau Viena, Londra sau Paris, în numai 4 ore; între Moscova și Delhi, în 8 ore, iar între Moscova și Pekin în 10 ore și jumătate.

Din lumea necuvîntătoarelor

Pașărea Colibri, cea mai mică pasăre din lume, este totodată singura care poate să zboare și înapoi, tot atît de bine după cum zboară înainte. De asemenea, Colibri poate zbura și pe loc, ca țintuită într-un punct din spațiu. O altă curiozitate pe care o prezintă această mică pasăre, este că indiferent dacă zboară cu toată vi-

teza, dacă manevrează sau dacă planează, numărul

bătăilor aripilor sale este totdeauna același.

Se știe că toate trunchiurile de arbori, (privite în secțiune orizontală) sînt rotunde. Există însă și copaci cu trunchiuri

pătrate. Aceste curiozități ale naturii pot fi găsite într-un singur loc de pe globul pămîntesc și anume în

statul Panama, din America Centrală, mai precis la cîțiva kilometri la nord de canalul Panama.

Melcul, după viteza cu care se deplasează, este poate cea mai rădătoare vietate din lume. El parcurge distanța de 1 kilometru în zece zile.

Știință și tehnică

● In laboratorul Institutului de cercetări științifice pentru aparatură și instrumentaj chirurgical din Moscova, a fost confecționată o seringă fără ac. O puternică presiune acționează asupra lichidului care trebuie injectat și care, printr-un jet foarte fin, perforază tegumentele, neproducînd absolut nici un fel de durere.

● Tehnicienii bulgari au construit recent un aparat de muls care poate mulge simultan 16 vaci.

● Inginerul polonez Stanislaw Ojnovski din Wrocław a construit un aparat cu transistori destinat controlului temperaturii turbogeneratorilor în timpul activității acestora. Aparatul are o greutate de ...25 grame, dimensiunile de 15 x 12 x 3 milimetri și o intensitate de 50 microvolți.

● Experiențele de laborator au demonstrat că la temperatura de 80 grade sub zero, mercurul devine dur ca fierul, iar fierul tot atît de fragil ca sticla.

O nouă descoperire în medicină

Oftalmologii sovietici au găsit în ultima vreme o nouă cale de vindecare a celor care suferă de opacifierea cristalinului — boală frecvent denumită cataractă. Pînă nu de mult, singura soluție de vindecare a cataractei era intervenția chirurgicală. Astăzi, după experiențe desfășurate timp de trei ani și cu rezultate foarte bune, oftalmologii sovietici lecuiesc cataracta cu o substanță denumită cisteină sau aminoacid, ce se introduce cu ajutorul curenților electrice în globul ocular, fără a produce dureri sau a prilejui vreun pericol pentru pacient.

ȘTIAȚI CA...

...dacă s-ar nivela complet scoarța globului pămîntesc, toată planeta noastră ar fi acoperită de un strat de apă avînd un nivel de aproximativ 2.400 metri?

...furculița, tacîmul atît de obișnuit pe masa noastră, a fost folosită pentru prima oară în anul 1582, sub domnia lui Henric III?

...există popoare pentru care, potrivit propriului lor calendar, anul 1961 este încă foarte departe? De pildă, în Irak și Afganistan calendarul arată abia anul 1381, iar în Etiopia 1955. În schimb japonezii socotesc că se află în

anul 2619 „al erei dinastiei imperiale”.

...în Uniunea Sovietică au fost fabricate pentru vînătoare și pentru antrenamentele de tir, arme care folosesc în locul prafului de pușcă, bioxidul de carbon? O singură încălătoră de bioxid de carbon asigură 1200 de împușcături.

...cea mai scăzută temperatură a aerului din paturile atmosferice superioare nu a fost înregistrată deasupra Polului Nord sau Sud, cum ar părea firesc, ci în zona ecuatorială, deasupra insulelor Marshall?

Poșta redacției

● Mai mulți tovarăși, printre care și tovarășul Procopie Vulpe din Bîlteni, Vitalie Munteanu din Gurahonț, Ionel Trifu din Smîrdioasa, ne trimit cu predilecție știri, Știrile, de obicei cuprînd fapte de viață recent petrecute și din acest punct de vedere interesante. La o revistă săptămînală însă, materialele fiind nevoite să facă un stagiu mai îndelungat pînă la apariție, unele știri se învechesc și redacția nu le mai poate folosi. De aceea, rugăm corespondenții noștri să se aplece mai mult asupra materialelor trimise, să scrie mai detaliat, mai amplu, mai analitic.

● Tovarășului Petru Măhălău, raionul Vatra Dornei, comuna Broșteni, satul Frâsin, îi dăm următorul răspuns la întrebarea în legătură cu alocația de stat pentru copii.

Legea prevede că, beneficiarii de alocație, cu domiciliul statornic în mediul rural primesc 50 lei lunar de copil, iar cei care locuiesc în mediul urban cîte 100 lei lunar.

Prin excepție, angajații cu contracte de

muncă pe durată nedeterminată, cu domiciliul în mediul rural, încadrați în în-lreprinderile republicane de stat sau unitățile anexe ale acestora, din ramurile: minieră, foraj, petrol, metalurgie ferrosă, metalurgie neferoasă, materiale refractare, construcții de mașini, energie electrică, chimie viscoasă, sticlă, ceramică, construcții montaj, hîrtie-celuloză, ciment, materiale de construcții, lemn, poligrafie, textile, pielărie-cauciuc, alimentară, exploatarea forestieră, căi ferate, transporturi aeriene maritime, fluviale, rutiere, etc. au dreptul la 100 lei lunar de copil.

Cei care realizează ei sau membrii lor de familie cu care locuiesc în cadrul aceluși gospodărie venituri imposabile din surse agricole mai mari de 600 lei anual, nu beneficiază de alocația de stat pentru copii.

În anul 1960 avînd un venit impozabil de 546 lei anual dv. ați primit alocația de 50 lei, iar în anul acesta mărindu-vi-se venitul la 700 lei anual, în mod legal vi s-a sistat această alocație pentru că s-a depășit plafonul de 600 lei.

În inima ta

de SILLA ASSAN (Federația Mali)

Africă, în inima ta
Îmi voi înălța castelul de paie,
Palatul de proaspăt frunziș
Hrănit de seva pământului tău.
Pe măsura zărilor tale
Se va ridica obeliscul în soare
Un mare obelisc
Netemător de fulgerul vremii.
Zorile vor străluci pe fiecare colonadă
În amintirea negrilor chinuți
Zorile vor străluci mai puternic decât toate
Panteoanele de bronz și de marmură !
Iar dacă în iureșul muncii
Va fi cumva să se frângă
Creanga miinilor mele,
Vor crește în locu-le altele
Mii de harnice miini,
Și mii de constructori s-or naște
Atunci, chiar în clipa aceea
Ca-n inima ta să se-nalțe
Castelul de paie, palatul
De verde și proaspăt frunziș :
Coliba mea africană !
Și noapte în ea niciodată,
O, Africa mea, n-o să fie !
Că-ntrînsa voi pune să ardă
Lumina privirilor tale,
Străvechea ta-nșelepciune
O, Africa, dragostea mea !
Și sus, pe portal, să însemne
Cuțitul străbunilor, chipul
Dreptății cu veșnică trează
Urechea la foșnet dușman.
Săgețile toate sînt gata
Vrăjmașul vultur să-l răpună !
Nălța-te-vei mindră în soare,
Coliba mea africană
Cu ochii deschiși totdeauna
Și-ntrînsii scinteia de aur
De-a pururi, de-a pururi luci-va !

În românește de M. DJENTEMIROV

COLONIALISMUL SĂ FIE LICHIDAT !

Procesul istoric al prăbușirii colonialismului a intrat într-o etapă hotărâtoare. Ultimele rămășițe ale acestui putred sistem de jaf și exploatare se destramă sub puternica presiune a mișcării de eliberare națională. În Africa, bunăoară, numai în anul trecut și-au dobândit independența 17 foste colonii franceze, belgiene sau engleze.

Colonialistii nu se dau însă bătuti. Ei un vor să renunțe la marile beneficii pe care le realizează din exploatarea bogățiilor țărilor subjugate. Stăpînii moderni de selavi fac tot ce le stă în putință pentru a prelungi cât mai mult prăbușirea definitivă a colonialismului.

Este știut că la precedenta sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a fost adoptată, din inițiativa U.R.S.S., Declarația privind grabnica lichidare a sistemului colonial. Imperiaștii americani, englezi, francezi și alții, care mai dețin încă colonii, nu s-au grăbit și nu se grăbesc să traducă în viață prevederile acestei declarații. Mai mult decât atât, ei încearcă să împiedice chiar discutarea la O.N.U. a propunerii Uniunii Sovietice, ca sistemul colonial să fie lichidat pînă la finele anului 1962. În acest scop ei s-au folosit de serviciile Nigeriei (fostă colonie bri-

tanică) care a propus ca termenul lichidării definitive a colonialismului să fie prelungit pînă în 1970. Caracterizînd poziția puterilor colonialiste în comparație cu poziția Uniunii Sovietice, Shukairy, reprezentantul Arabiei Saudite la O.N.U., a declarat recent : „Rămîne fapt că Uniunea Sovietică a fost aceea care a deschis problema popoarelor dependente... De ce Occidentul nu iese din ungherul său imperialist în cîmpul deschis al libertății?... Doar el este lumea liberă, cel puțin după nume, dacă nu după reputație... De ce întotdeauna Uniunea Sovietică este apărătoarea consecventă a libertății popoarelor dependente și de ce puterile occidentale sînt temerice în inversași, exploataștii lacomi și opresorii încăpăținași ai acestor popoare ?”

Lupta popoarelor pentru lichidarea colonialismului dă lovituri din cele mai grele ultimilor stăpîni de sclavi, care

se cramponază cu disperare de rămășițele vechilor imperii coloniale. La O.N.U. sînt condamnate acțiunile banditești ale colonialiștilor portughezi în Angola, unde ei au exterminat pînă acum peste 50.000 de angolezi. Numeroși delegași condamnați practicile colonialiștilor francezi în Algeria. Sînt puse la stîlpul infamiei practicile rasiste ale guvernărilor din Africa de Sud, care se bucură de sprijinul monopolisților din S.U.A., Anglia și alte țări coloniale.

S-ar putea ca în actualele condiții, colonialiștii să mai reușească să prelungescă cu ceva agonia sistemului colonial. Ei nu vor reuși însă niciodată să împiedice prăbușirea definitivă a acestui sistem odios, atît de urit de popoare.

Popoarele lumii cer ca putredul sistem colonial să fie lichidat cît mai grabnic și toate popoarele din țările coloniale să devină libere și independente.

Ruinarea țăranimii franceze

Numai în ultimii 30 de ani, în Franța s-au ruinat peste 600.000 de familii țărănești. Iată o cifră care, alăturată la faptul că astăzi se pot vedea tot mai des în satele Franței

șiruri întregi de case pustii, cu ușile închise și ferestrele bătute în cuie, ne vorbește, fără putință de tăgadă, despre situația grea a țăranimii muncitoare franceze

Că țărani francezi sărăcesc și se ruinează continuu, e nevoie să o recunoască chiar și buletinul cercurilor de afaceri din Franța „Perspectives économiques” — care scria nu demult : „Pauperizarea agricultorilor, fenomen ce se observă în întreaga lume (e vorba de lumea capitalistă — n.n.) se resimte deosebit de acut în Franța, unde ponderea populației rurale este de 26,5 la sută, iar partea ei în venitul național e de numai 10,5 la sută...”

Procesul de ruinare a țăranimii mici și mijlocii s-a accelerat mai ales în ultimii ani. Regimul lui De Gaulle duce o politică de „epurare” a satelor. Prin aceasta se înțelege lichidarea a nu mai puțin de 800.000 de gospodării țărănești dintre care 300.000 urmează să dispară pînă în 1965.

Țărani cubani, crescători de animale, din provincia Pinar del Rio.

NOTE POLITICE

„Ajutor” de tip american

Monopoliștilor din S.U.A. le place să facă multă paradă în jurul așa-ziselor „ajutoare” și „împrumuturi” pe care ei le acordă, chipurile, țărilor slab dezvoltate. Dacă ar fi să-i credem pe cuvînt, aceste ajutoare și împrumuturi sînt date țărilor respective pentru ca ele să lichideze rămîne-rea în urmă și să pășească cît mai repede pe calea unei vieți demne și civilizate.

În realitate însă oriunde pătrund monopolisții americani popoarele n-au decît de suferit. Ele își pierd independența politică și economică. Monopoliștii nu dau nimic pe gratis. Pentru fiecare dolar oferit ca „ajutor” sau „împrumut” ei scotează să scoată din țara respectivă cît mai

multe profituri. Iată ce scrie în legătură cu aceasta ziarul iranian „Peyghame Er-muz” : „Ajutorul dat nouă de americani nu ne permite să fim independenți (e vorba de iranieni — n.n.). Mai mult, el aduce foloase numai americanilor”. Mai departe ziarul scrie : „Trebuie să avem în vedere că țara noastră (Iranul — n.n.) nu este săracă. Ea e bogată în zăcăminte naturale și de aceea ajutorul ne este dat în scopuri de exploatare: la fiecare dolar pe care S.U.A. ni-l oferă în calitate de „ajutor”, străinii realizează un beneficiu de un dolar și jumătate”.

tare din R.F.G., cancelarul Adenauer a reușit să formeze noul guvern. Constituit după îndelungate ciorovăieli cu reprezentanții partidului liber-democrat (P.L.D.) al lui Mende, guvernul vest-german cuprinde 16 membri aparținînd Uniunii creștin-democrate (U.C.D. — partidul lui Adenauer) — Uniunii creștin-sociale (U.C.S. — partidul lui F. J. Strauss) și 5 membri din partea P.L.D. Acest guvern este un guvern al monopolurilor, rezultat pe baza unui compromis între diferitele grupuri ale burgheziei vest-germane. El este însă „cel mai slab guvern al Republicii Federale” după cum reamărcă, pe bună dreptate, ziarul vest-german „Die Andere Zeitung”.

„Cel mai slab guvern”

Așadar, după aproape două luni de zile de la alegerile parlamen-

S. LAZAR

Undeva în Algeria aflată sub stăpînirea colonialiștilor francezi.

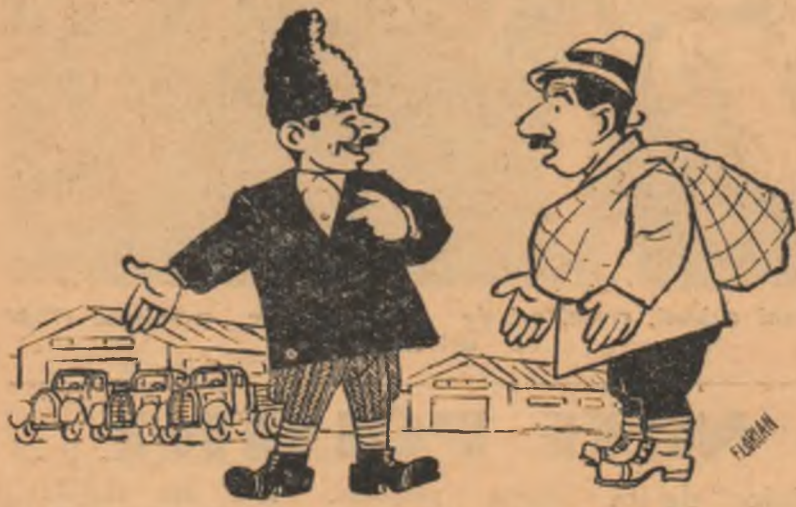
Soțiile minerilor din Aubrives-Villerupt (Franța) demonstrează împotriva patronilor care vor să închidă minele și să lase pe drumuri pe soții lor.

din agricultura Franței, înrăutățind considerabil situația și așa destul de grea a țăranimii.

În fața acestei stări de lucruri, țăranimea franceză a început să ia o atitudine tot mai hotărâtă de apărare a intereselor ei. În luna iunie a acestui an, în întreaga Franță au avut loc puternice mișcări țărănești. Cu acest prilej țărani și-au exprimat neîncrederea față de politica guvernului și au cerut să se ia măsuri pentru îmbunătățirea situației lor. De teamă ca mișcările țărănești să nu se extindă și mai mult, guvernul a făcut atunci unele promisiuni țăranimii. Acestea n-au fost însă îndeplinite nici pînă astăzi. Țăranimea franceză împovărată de greutatea se ruinează continuu. Guvernăntii de la Paris nu fac nimic pentru a îmbunătăți situația țăranilor muncitori. Și cum ar putea-o face, cînd regimul lui De Gaulle reprezintă marile monopoluri capitaliste interesate direct în exploatarea nemiloasă a muncitorilor și țăranilor muncitori ?

L. SIMION

— Gospodăria noastră dispune de 270 de cai.
— Cum bre, că vă știam complet mecanizați?
— Da, cele trei autocamioane au la un loc 270 cai... putere!...
(Desen de C. FLORIAN)

SPICUURI DIN PROGRAMELE BRIGĂZILOR ARTISTICE DE AGITAȚIE

Avem rezultate bune

(Pe melodia „La mai zi”)

Vă voi spune, vă voi spune,
Cam în ce constă anume
De-avem rezultate bune
Și un sat bogat.
Unșpe ani de la-nființare
Și gospodăria are
Peste trei mii de hectare
Cît cuprinde-un sat.

Ia mai zi, ia mai zi
Despre harnici gospodari
Să mai zic, hai să zic
Sat milionar.

Dacă-i să vorbim de fapte,
Avem numai vaci cu lapte
În număr de-o sută șapte
Și toate-s de soi.

Și grășuni avem trei sute,
Lași în spate pe-ntrecute
Și mioare — multe sute:
Două mii de oi!

Fond de bază-avem, măi
frate,
Peste-un milion jumate,
Tot avem pe-ndestulate

NOTA REDACȚIEI: La această rubrică vom publica spicuii din cele mai bune texte ale brigăzilor artistice de agitație. Invităm, pe această cale, pe activiștii caselor raionale de cultură și ai căminelor culturale să ne trimită programele brigăzilor artistice.

Drumul dintre Viile
Dejului și Dej, regiunea
Cluj, este nereparat, des-
fundat de ploii, apa nea-
vind scurgere.

Inspectorul: — Și totuși pe
drumul ăsta se poate circula
perfect!!

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Că sîntem uniți!
Chirilă C. Ioniță
De la noi, din poieniță:
Ia răsplată-a muncii, știi
Douăscinci de mii!

Ia mai zi, ia mai zi,
Despre harnici gospodari,
Ia priviți, ia priviți
Sat milionar.

(Pe melodia „Dragă mi-l
Ielița-n joc”)

Vă mai spun acuma uite
Sînt bătrîni vreo patru sute
Și aceștia frățioare,
Au fost puși la munci ușoare.
Fiecăruia din ei,
Li s-a dat cinci sute lei
Și-n afară de parale
Cam vreo cinci saci cu
cereale.

(Din programul bri-
găzii Casei raionale de
cultură Tecuci, dedicat
gospodăriei colective din
comuna Munteni).

GLUME

Ora 3 noaptea. În poarta
dispensarului comunei se aud
bătăi insistente.

— Cine e? Ce s-a întimplat?
întrebă un glas morocănos.

— Eu, Lixandra lu' Vasile
Stănete. Vreau să-ntreb ceva.
Tovarășul doctor mi-a zis că
la fiecare două ore să-i dau
bărbatului meu medicamentul
recomandat de dînsul. Omul
meu doarme însă tun. Ce să
fac, să-l scol?

— Știi și eu? — îi răspunde
glasul... — Dar ce are? De ce
suferă?

— De insomnie.

★

— Mămico, vād că ai citeva
fire de păr alb. — observă cu
surprindere Rodica. — De ce
ți-au ieșit?

— Din cauza necazurilor.
Rodico. Așa se întimplă cînd
te supără copiii...

— Așaaa. Atunci înseamnă
că tu o necăjești tare mult pe
mama mare... Ea are tot părul
alb.

DISCUȚIE ÎN RAFT

La biblioteca din comuna
Golășei. E noapte. Fișele dorm
liniștite în sertarul lor. Me-
sele, scaunele, stau și ele în-
cremenite. Numai cărțile au
inceput, într-un colț de raft,
să discute.

— Ascultă, te rog să păș-
trezi distanța... ușiți lingă cine
stai? Da, da, cu tine vorbesc,
broșurico!

— Cu mine? — se aude un
glas subțire.

— Priviți la ea: după ce
că-i mică și roasă pe la col-
țuri, mai e și mîndră!

— Sînt, am și de ce! — răs-
punde broșura apostrofată. —
Cine n-a auzit de mine? Mă
cunoaște tot satul. Am fost ci-
tită și răsцитă, din pricina
asta am coperțile roase. Dar
tu, stai aici în raft de po-
mană.

— Vorbești așa numai din
invidie — zice cartea cealal-
tă, cu voce groasă. — Ia ul-
te-te mai bine cît de frumoasă
sînt! Coperțile mi-s neatîns
și am o mie de pagini! Poate
că nu știi cum mă cheamă?
Sînt „Dermatologia”.

— Și ce te lauzi atît? — in-
tervine o carte de dimensiuni
asemănătoare. — Parcă eu
nu-s frumoasă și n-am pagini
cu duimul? Și-apoi, gîndește-
te la numele meu, la sfera
preocupărilor mele: „Fiziote-
rapia!”

— Ho, ho, ho! — rîse altci-
neva disprețuitor. — Degeaba
te împăunezi, surato. Nu vezi
că ești schiloadă?

— Cum adică?

— Păi n-ai decît volumul
întîi.

— Ei și? Sînt cineva, sînt
„Fizioterapie”! Dar tu... tu
cine ești?

— Te rog să nu ne tutuiești.
Cu noi să vorbești la plural.
Noi sîntem „Piroplasmă și pi-
roplasmă”, două volume
care pot face impresie asu-
pra oricărui cititor.

— Mai încet cu laudele, că,
la drept vorbind, nici una nu
vă comparați cu mine—spuse
atunci o altă carte din grupul
celor păstrate neatîns.—Cîte
cifre sînt între scoarțele mele,
n-aveți voi toate la un loc. E
adevărat că sînt greu de citit
fiindcă îmi lipsește acțiunea.

— Dar cine mai ești și tu?

— întrebă broșurica cea ci-
tită.

— Nu se vede? Sînt „Indi-
catorul standardelor de stat”.

— Și ce căutați voi toate
aici? Cine să vă citească în
Golășei? Sătenii au nevoie
de alte cărți.

— Păi, ne-a trimis L.R.F.C.-
ul cu avizul B.R.B.-ului.

— Vrei s-o faci pe savanta
cu mine, crezi că nu știi ce
înseamnă toate inițialele as-
tea! Ailă că și pe mine m-a
trimis tot Librăria raională cu
funcții de colectură, și tot cu
avizul Bibliotecii raionale
Brăila. Numai că pe mine și
pe celelalte cărți cerute de
săteni, au făcut bine că ne-au
repartizat aici, în timp ce pe
voi v-au trimis F.P.R.

— Cum?!

— Fără pic de răspundere.

V. CRISTEA

Colectiviștii din
satul Cociuba Ma-
re, raionul Arad,
au primit avansul
de 40 la sută din
recolta de porumb.

— El e casterul
care ne-a împărțit
avansul...

(Desen de
T. PALL)

La g.a.c. din comuna Cimpulung-Tisa, regiunea
Maramureș, vacile sînt prost îngrijite.

Îngrijitorul: — Trebuie să mă prezint bine în fața conducerii
gospodăriei!...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

„FAC CE VREAU ȘI CE POFTESC”

Se referă la Mihai
Constantin, zis Titel, bri-
gadier de cîmp la gos-
podăria agricolă colec-
tivă „Zorile” din co-
muna Grădinari, raionul
Videle.

La sfîrșit, Vasile Dima
A oftai din toți rărunchii:
— Ți-a plăcut filmul, Ioane?
— Da... da-mi tremură
genunchii...

S-a aflat apoi misterul:
Scaunele din cămin
Se aflau duse la nunta

Lui nea Dragnea Constantin—
Căci Titel brigadierul,
Care are o cheie-n plus

De pe vremea cînd borceagul
Toomai în cămin l-a pus —
Auzind că generică

Multe scaune n-avea,
Îi spusese: — Nea Costică,
Nu te las eu pe mata!

Fiindcă tot n-avem director
Și-au uitat cheia la mine,
De întreg mobilierul

Eu dispun cum îmi convine!
— Da, da' ce-o să zică lumea?
— D-asta nu mă sinchisesc!

Dacă am cheia la mine,
Fac ce vreau și ce poftesc!
... Cei în drept ar face bine

Să-i ia cheia dumnealui
Și cînd are „poște” d-astea,
Să-și mai pună... pofta-n cui!

VALERIU FILIMON

S-anunțase c-o să vină
Caravana și-o să joace
Niște filme instructive
Și toți zis-au: „Bine face!”
Iar la ora anunțată,
Toți colectivității vin

Bucuroși să vadă filmul
Ce rulează la cămin.
Cînd să intre însă-n sală,
Ei constată cu mirare

Că e rost să vadă filmul
Două ore... în picioare.
— Cum vezi filmul, măi
hărbate?

Zice Stana lui Bujor.
— De văzut, la-ș vedea bine,
Da' îl vād... într-un picior,

— Măi, frumoasă-i partea
asta!

Cum îți place, nea Istrate?
— Păi mi-ar place și mai
bine...

De mi te-ai da jos din spate!

Gh. Leancă, directorul căminului cultural din comuna Bod, raionul Sf.
Gheorghe, se ocupă de organizarea nunților la cămin, neglijînd activitatea
culturală.

Directorul: — Da' ce, asta nu-i activitate?

(Desen de T. PALL)